

at yde Vejledning til invaliderede Børn under 15 Aar. Der er dog den meget væsentlige Forskel mellem Socialraadets Forslag og Ministeriets Bemyndigelse til Invalideforsikringsraadet, at Socialraadets Forslag som nævnt gaar ud paa pligtig Indberetning om de Invaliditetstilfælde, som Læger og Skoler maatte komme til Kundskab om, medens den Invalideforsikringsraadet givne Bemyndigelse er baseret paa frivillig Medvirken fra de invaliderede, Læger, Skoler m. fl. Og man tør efter de herved allerede indvundne Erfaringer gaa ud fra, at ret langt naar man ikke ad den Vej, jfr. det statistiske Afsnit.

Betydningen af den Raadet givne Bemyndigelse undervurderes ikke, men det maa hævdes, at en virkelig rationel Løsning af Spørgsmaal ikke naas gennem frivillige Indberetninger. Specielt vil man ikke ad Frivillighedens Vej kunne faa fat i alle de Tilfælde, hvor Invaliden selv eller Omgivelserne mener, at der ikke kan naas noget, eller ligefrem ønsker at skjule Invaliditeten. I de paagældende Tilfælde bliver der nu som Regel intet gjort for at behandle og dygtiggøre Invaliden, hvilket har til Følge, at denne, selv om det kunde være forhindret ved rettidig Indgriben, uvægerlig før eller senere falder andre til Byrde, eventuelt maa forsørges af det offentlige i Aarevis.

Den Invalideforsikringsraadet givne Bemyndigelse er da ogsaa foreslaaet udvidet ved det i Rigsdagssamlingen 1929—30 forelagte Forslag til Lov om Folkeforsikring § 64, hvorefter der foreslaas paalagt Læger og Skoler Pligt til Indberetning til Raadet om Lidelser, der iagttages hos Børn under 15 Aar, og som skønnes at have medført eller i en overskuelig Fremtid at ville medføre Invaliditet i Lovens Forstand, (d. v. s. Nedsættelse af Erhvervsønnen til $\frac{1}{3}$ eller derunder). Indberetningspligten er dog kun foreslaaet at omfatte de Tilfælde, hvor det skønnes, at Iværksættelsen af Kur og Pleje, Oplæring m. m. vil kunne medføre betydelig Bedring eller afværge Indtræden af Invaliditet i Lovens Forstand.

I Forbindelse hermed er det i samme Lovforslags § 63 foreslaaet, at Invalideforsikringsraadet skal være bemyndiget til overfor Børn under 15 Aar at iværksætte Kur, Pleje, Oplæring m. v., saafremt der skønnes utvivlsomt at være Fare for, at Invaliditet i Lovens Forstand vil indtræde i overskuelig Fremtid, hvis saadanne Foranstaltninger undlades, eller saafremt en allerede indtraadt Invaliditet i Lovens Forstand ved saadanne Foranstaltninger vil kunne bedres betydeligt. Udgifterne herved foreslaas — som andre Foranstaltninger efter Loven vedrørende Kur, Pleje, Oplæring m. v. — afholdt forskudsvis af vedkommende Sygekasse mod Refusion af Invalideforsikringsfondens Midler af den Del af Udgifterne, som det ifølge Sygekassens Vedtægt ikke maatte paahvile Kassen endeligt at afholde, jfr. Folkeforsikringsforslagets § 61.

Yderligere kan det nævnes, at der om visse nærmere bestemte Arter af Invaliditet (blinde, døvstumme, vanføre m. fl.) af vedkommende Udvalg er foreslaaet indført i det kommende Forslag til Lov om offentlig Forsorg, Kapitel X,¹⁾ en Pligt for de sociale Udvalg i hver Kommune til at afgive Indberetning til Organerne for den offentlige Forsorg paa de paagældende Omraader (Blindeinstituttet, Døvstummeanstalterne m. v.).

Endnu skal anføres, at ogsaa »Landsforeningen af Vanføre og Lemlæstede« har stillet Forslag om Indførelse af en Indberetningspligt.

Nærværende Udvalg er af den Formening, at de omtalte Bestemmelser i Folkeforsikringsforslagets §§ 63 og 64 og i Forslaget til Loven om offentlig Forsorg, Kapitel X, betegner et betydeligt Fremskridt fra den nugældende Tilstand, men det er Udvalgets Opfattelse, at man ikke bør blive staaende herved, men søge Pligten til Indberetning om Invaliditet yderligere udvidet.

Ved Fremsættelsen af et nyt Forslag om Indberetningspligt, videregaaende end Folkeforsikringsforslagets § 64, bliver Spørgsmaalet da, hvor langt man skal udstrække Indberetningspligten med Hensyn til Invaliditeter under $66\frac{2}{3}$ pCt.; om man vil: hvor

¹⁾ I den endelige Affattelse af Forslaget: Kap. XVIII.